

παρειαί είνε κυριώτατον χαρακτηριστικὸν τῆς μογγολικῆς φυλῆς. Παρ' ἡμῖν θεωρεῖται ἀσχημός ἡ προεξοχὴ αὐτῶν (καὶ τὸ πολὺ πεπιεσμένον οὐχ ἡττον.)

Τὰ ὄτα.

Τὰ ὄτα είνε τὸ ἥκιστα ἐκφραστικὸν μέρος τῆς φυσιογνωμίας καὶ τὸ μᾶλλον ἀκινητοῦν. Καὶ ὡς ἐκ τῆς θέσεως δ' αὐτῶν τῆς σχεδὸν κεκρυμμένης παίζουσιν ὅλως δευτερεύον πρόσωπον ἐν τῇ ἐκφράσει τῆς φυσιογνωμίας. Οὐδὲν ἡττον πάντες διμολογοῦσιν ὅτι τελείας κατασκευῆς ὄτα συμπληροῦσι τὴν καλλονὴν τοῦ προσώπου.

*

Δυσειδὴ ὄτα είνε τὰ μεγάλα καὶ πρὸς τὰ πλάγια ἔξεχοντα, εὔμορφα δὲ τὰ μικρά, ὡοειδῆ, καλῶς προσκεκολλημένα κατὰ μῆκος τοῦ κρανίου καὶ ἐντελὴ ἐν τῷ σχηματισμῷ τῶν πτυχῶν καὶ διπλώσεων.

Οἱ ὁδόντες.

Ἐν ὅσῳ τὸ στόμα μένει κεκλεισμένον, οἱ ὁδόντες δὲν φαίνονται, ἀλλ' εὐθὺς ὡς ἀνοιχθῆ, οἱ ὁδόντες ἀναλαμβάνουσι σπουδαίατατον μέρος ἐν τῇ φυσιογνωμίᾳ, προστιθέμενοι εἰς αὐτὴν ὡς στοιχεῖον θυμητοῦ ἢ τρόμου, συμπαθείας ἢ ἀποστροφῆς. Οἱ ὄφαις τεροι ὁδόντες δὲν δύνανται νὰ καταστήσωσιν ἔνα ἄνθρωπον ὥραιον, ἀλλ' ὁδόντες ἀγρεῖοι ἀρκοῦσιν ἵνα καταστρέψωσι τὴν καλλονὴν καὶ αὐτῆς τῆς Ἀφροδίτης τῆς Μήλου.

*

Ως πρὸς τὴν ποιότητα τῶν ὁδόντων πάντες συμφωνοῦσιν ὅτι ὄφαις είνε οἱ μικροί, κανονικοί, πυκνοί, μὴ προεξέχοντες, ἔχοντες χρῶμα λευκὸν ἢ ἀποκλιτὸν ἐλαφρῶς πρὸς κυανὴν τινα ἀπόχρωσιν.

*

Οἱ ἀσχημοὶ ὁδόντες διὰ τὴν καλλονὴν είνε ὅ, τι κι ἀκηλεῖδες διὰ τὸν ἥλιον. Καὶ ἐπειδὴ ἡ τῶν ὁδόντων ὑγιεινὴ είνε ταύτοχρόνως καὶ ὑγιεινὴ τῆς καλλονῆς, οἱ ὁδοντοϊατροὶ είνε ἄξιοι πάστης τιμῆς ὡς κυριώτατοι εὐεργέται τῆς ἀνθρωπότητος.

Δ*

Η δημοτικότης οἴα τὴν σήμερον ὑπάρχει δὲν είνε πρόληψις ὑπὲρ τοῦ ἔχοντος αὐτῆν, ἀλλὰ κατ' αὐτοῦ. "Οταν ἡ δημοτικότης ἀποκτᾶται διὰ τῆς κολακείας τοῦ δήμου, διὰ τῆς ἔξυπηρετήσεως τῶν ταπεινοτέρων τοῦ πλήθους ὄρέζεων, τότε πρέπει νὰ είνε βδελυκὴ εἰς πάντα ἔντιμον ἄνθρωπον. Οἱ ἔχοντες καθαρὸν χαρακτήρα ἔχουσι τὸ θάρρος νὰ λέγωσι τὴν ἀλήθειαν καὶ διὰ τὴν κύτη είνε ἀντιδημοτική.

~~~~~

### Ο ΧΑΡΤΟΠΑΙΚΤΗΣ

Ἐγεννήθην ἐν Βαυαρίᾳ, παρὰ τὸν Ρήνον· πατέρο μου, Βαρόνος ἦνεν βαρονείχας, ὅπερ συνηθέστατον ἐν Γερμανίᾳ, ἐνυμφεύθη ἐξ ἔρωτος παρθέλιξ ἥδη, καὶ ἀψηφῶν τὰς προλήψεις τῆς εὐγενείας, τὴν θυγατέρα ἐνὸς ἐμπόρου, μεθ' ἣς ἔζησεν εὐτυχής. Ή μήτηρ μου ἦτο ὥραια, ἀξιέραστος καὶ ἀγαθή.

Μόνος καρπὸς τοῦ γάμου τούτου, οὐτινός τὴν γαλήνην οὐδὲν νέφυς διετάραξεν ἐπὶ δωδεκαετίαν, ἡμηνὶ ἔγω. Ο πατέρο μου ἀπέθανε, τὸ τραῦμα ὑπῆρχε διὰ τὴν μητέρα μου σκληρότατον· ἀλλ' εὗρε παραμυθίαν ἐν τῇ ἀνατροφῇ μου, εἰς ἣν ἀφωισθεὶς καθ' ὀλοκληρίαν.

Ἐσπούδασα τὴν ιατρικὴν ἐν Ἐιδελέργη, ἔδωκα τὰς ἔξετάσεις μου, ἔλαβα τὸ διπλωματικό μου, ἡ δὲ μήτηρ μου, ἡ ὄποια ὅτε ἔζηταζόμην ἥλθε παρ' ἔμοι ὅπως μ' ἐνθαρρύνῃ, ἀπὸ τὴν χαράν της ἔξεβαλε τὰ πένθιμα αὐτῆς ἐνδύματα, καὶ ἐπανήθημεν περιχαρεῖς εἰς τὴν μικρὰν πόλιν μας καὶ τὴν προσφιλῆ μας οἰκίαν. Πρωταν τινὰς ἡ μήτηρ μου εἰσελθοῦσα εἰς τὸ δωμάτιόν μου μοὶ παρέδωκεν ὅλην τὴν χρηματικὴν αὐτῆς περιουσίαν. Ἡρούμην νὰ τὴν δεχθῶ, διατενόμενος ὅτι τῇ ἀνῆκε, καὶ ὅτι ὥφειλε νὰ τὴν διαχειρίζηται ἡ ἴδια, ἀλλ' ἡ μήτηρ μου ἐπέμενε καὶ ἐπὶ τέλους ἐδέχθην. "Άλλως οὐδαμῶς προέβλεπον τότε ὅτι αὐτὴ ἡ περιουσία θὰ διεκινδύνευεν εἰς χειράς μου!"

"Ἐθεσα ἐπὶ τῆς θύρας τῆς οἰκίας μας ὄρειχαλκίνην πλάκα, ἐφ' ἣς ἦτο κεχαραγμένον τὸ ὄνομά μου, καὶ περιέμενον πελάτας, ἀλλ' ὀλίγοιστοι ἥλθον. Μετὰ ἐν ἔτος ἥρχισα νὰ εύρισκω ἀδικον τὴν πρός με περιφρόνησιν τῶν συμπατριωτῶν μου, λησμονῶν ὅτι ἐλαχίστην δύναται νὰ ἐμπνεύσῃ ἐμπιστούνην ὡς ἱατρὸς νέος ἔνκοι πέντε ἔτῶν. Αἴνυντος ἀνέγνων ἐν τινι ἐφημερίδι ὅτι διάσημος δούκας γειτόνικος Κράτους ἔθετεν εἰς διαγωνισμὸν τὴν θέσιν βοηθοῦ τοῦ νοσοκομείου τῆς πρωτευούσης του. Τῇ συγκατανεύσει τῆς μητρός μου μετέβην εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην, μετέσχον τοῦ διαγωνισμοῦ καὶ ἔλαβον τὴν γηρεύουσαν θέσιν.

Ἐγκατέλειψα ἔνευ λύπης πόλιν, φανεῖσάν μοι τόσω ἀχάριστον καὶ μετέβην μετὰ τῆς μητρός μου εἰς τὴν νέαν θέσιν μου. Ήγχαριστήθημεν ἐκ τῆς νέας ἡμῶν διαμονῆς· ἐγὼ ἐλάμβανον κατὰ μῆνα ἑκατὸν φλωρίνια, ἡ δὲ μήτηρ μου, καλὴ καὶ εὐπροσήγορος, συνῆψε πάραυτα ἀρκετάς σχέσεις.

Μεταβαίνω ἥδη εἰς σοβαρὰ τοῦ βίου μου γεγονότα, ἐξ ὃν δύναται τις νὰ ἔχαγχη ὡφέλιμον μάθημα. Ὑπῆρχεν ἐν τῇ πόλει ἐκείνη δημοσίου χαρτοπαικτείον, οὐτινός τὸ εἰσόδημα ἥτο εἰς τῶν κυριωτέρων πόρων τοῦ Μεγάλου Δουκός. Πολλὰς ἐπραξαν τρέλλας κατὰ τὴν νεότητά μου, ἀλλ' οὐδέποτε ἐπαιξα. Εἶδον λοιπὸν μετὰ συγκινήσεως τὴν οἰκίαν ἐκείνην, τὴν καταβροχθίσασαν τοσαύ-